

De onenightstands van Maria zorgen voor vervelend geroddel

'ZE NOEMEN ME EEN SLET'

Maria (30) heeft geen vaste partner maar wel een fijn seksleven. Regelmatig heeft ze een onenightstand, maar dat levert nu geroddel op in het stadje waar ze woont. Want ja, mannen met veel onenightstands zijn gewoon stoer, maar vrouwen krijgen al gauw een andere naam...

Op mijn achtentwintigste werd ik na een relatie van bijna vijf jaar weer single. Het ging niet meer tussen ons, mijn ex Danny had andere ideeën voor de toekomst dan ik. Hij was bij wijze van spreken al aan het sparen voor een grote gezinsauto om onze kinderschare in te vervoeren, terwijl dat voor mij echt een ver-van-mijn-bed-show was. Ik wilde eerst nog wat van de wereld zien. Feesten op Ibiza, rondtrekken door Australië, het noorderlicht opzoeken... Dat gaat niet als je kinderen hebt en je geld opzij moet leggen voor een auto. Uiteindelijk zorgde dat verschil in toekomstdromen voor onze breuk. Verdrietig, want de relatie was best goed. We konden goed praten en ook in bed ging het fantastisch. 'Je bent niet te temmen,' grapte Danny soms. Nog steeds is dat zo, ik heb gewoon een gezonde seksdrive en neem graag het initiatief.

Een maand of twee na de breuk merkte ik dat ik wat onrustig werd. Ik had behoefte aan een mannenlijf, aan intimiteit. Niet per se aan een orgasme - dat kreeg ik ook zelf wel voor elkaar - nee, ik wilde een echte man, geen hulpmiddel. Dat weekend maakte ik er tijdens het uitgaan werk van om iemand mee naar huis te krijgen. Dat was verbazingwekkend makkelijk! Al bij de eerste op wie ik mijn oog had laten vallen, was het raak. Gerben, heette hij, en hoewel hij en ik weinig gemeen hadden, was de lichamelijke aantrekkingskracht er wel. Genoeg om met hem in bed te duiken in ieder geval. Het was een zinderende nacht. In gedachten zag ik ons al vaker het bed delen, al zou het wat mij betreft nooit meer

worden dan dat. Helaas bleef het bij die ene keer, want die ochtend vertelde hij dat hij een vriendin had. Meteen stuurde ik hem weg. Ik wil niet meewerken aan het stukmaken van een relatie. Zo bleef ik die eerste keer een beetje met een domper zitten, maar al doende leert men. Een gebonden man, dat zou me niet meer overkomen.

Na een tijdje bespeurde ik weer die onrust in mezelf. Ik flirtte met de mannen op mijn werk, keek met meer dan gemiddelde interesse in het rond op de sportschool en was me heel erg bewust van mezelf. Blijkbaar heb ik er gewoon behoefte aan, dacht ik. Dus op een avond ging ik met een vriendin op stap en weer had ik het plan om iemand mee naar huis te nemen. Wel iemand zonder partner en iemand die net als ik niet per se meer verwachtte. Het werd Achmed. Weer had ik een fijne nacht en dus hield niets me tegen om op deze manier door te gaan. Ik dook mannen op in de kroeg, tijdens reizen die ik maakte, maar ook af en toe via Tinder of een andere datingsite. Leuke, single mannen aan wie ik duidelijk maakte dat meer dan een onenightstand wat mij betreft niet hoefde. Op een enkele teleurstelling na, ging dat goed. Ik denk dat ik in de afgelopen twee jaar zo ongeveer twintig mannen op die manier heb leren kennen. Niemand voor wie ik echt viel, maar bijna elke keer fijne, lieve of mooie mannen. Er zijn er zelfs twee geweest met wie ik vaker dan één keer het bed heb gedeeld. De ene heeft nu een vriendin, de andere verhuisde naar het buitenland, waarmee deze seksdates eindigden. Ik moest weer op zoek naar iemand anders.

Deze manier van leven bevalt me best. Als ik op die manier aan mijn behoeftes tegemoet kan komen, dan is dat toch goed? Toch denkt niet iedereen daar zo over.

Een maandje geleden kreeg ik een app van Lize, een vriendin. Weet je dat er over je gekletst wordt?

Ik belde haar meteen op. Het bleek dat ik in de afgelopen tijd drie verschillende mannen van dezelfde voetbalclub mee naar huis had genomen, zonder het te weten. De vriend van Lize is een teamgenoot van een van hen en hoorde dat er over mij werd gepraat. Ik ben flink over de tong gegaan. In onze niet zo grote woonplaats schijnen allerlei verhalen over mij de ronde te doen.

'Ze noemen je een slet, Maria. Dat vond ik heel erg,' zei Lize. De vriend van Lize was voor me opgekomen, maar in deze maatschappij is het nu eenmaal zo: als je als man dit soort dingen doet, ben je een held, als vrouw ben je een slettekak. Ondanks dat ik vind dat ik niets verkeerd heb gedaan en Lize het met me eens is, doet dit me toch wel wat. Na dat telefoongesprek met Lize heb ik niemand meer meegenomen, om nieuwe roddels voor te zijn. Maar dat begint me zwaar te vallen, ik merk dat ik weer zin krijg. De drang is groot om toch iemand te zoeken die net als ik zin heeft in een avondje seks. Maar ik twijfel. Wat zal ik doen? Gewoon mijn eigen gang blijven gaan en me van de roddels niets aantrekken? Of zijn er misschien andere wegen om toch aan mijn behoefte tegemoet te komen, zonder dat ik voor een slet wordt uitgemakkt?" ■